

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

8. De Incertitvdine Et vanitate gaudiorum mundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](#)

Multarum pressum curarum mole, monebat
 Sic Mosen sacerum sanctus ietro suum:
 Quid tibi curarum molem, quid pondera soli
 Imponis, centum vix toleranda viris?
 Ergo tibi socios curarum quare fideles,
 Qui tecum partem sustinuisse velint.
 Qui timeant Dominum, fugiant mendacia vana,
 Munera nec spectent diuitias q̄ leues.
 Hæc sibi dicta putet, quibus est data cura regendi,
 Et cupiunt populo consu!uisse suo.

8. DE INCERTITUDINE ET
 vanitate gaudiorum mundi.

Gaudia dic mundi quid sunt, nisi somnia vana,
 Dic homo qui Baccho nocte dieq̄ mades?
 Deliciae pereunt, cantus, saltatio, lusus,
 Et pereunt Cypriæ gaudia grata Deæ.
 Difflit vnguentum, serta & conuiuia luxus
 Quid iuuat? immenso durat in orbe nihil.
 Omnia sunt umbrae, somnus, ludibria vana,
 Gaudia sunt instar cuncta fluentis aquæ.
 Gaudia sunt mundi carnis visus q̄, voluptas,
 Et fastus vita luxurians q̄, Venus.
 Omnia quæ pereunt cum stulto gaudia mundo,
 Non veram præstant tempore mortis opem.
 Gaudia sunt mentis vera hæc, quæ spiritus almus
 Ex vera accedit cognitione Dei.

Hæc

Hæc pete, quæ æthereo sine fine sequentur Olympo,
Gaudia quæ capient post sua fata pŷ.

9. DE REGNO ET SACERDOTIO
Christi spirituali & æterno, in dictum
Zachariæ 9. Ecce rex tuus venit
tibi mansuetus.

Est Christus summus noster rex atq; sacerdos,
Nobis qui summus munera summa tulit.
Est regis munus, populo regnoq; benignam
Hostibus euictis ferre salutis opem.
Hæc habuit legis veteris sibi terna sacerdos
Munera, qui summus præses in æde fuit.
Sacrificet Domino, pia tradat dogmata plebi,
Ad Dominum faciat vota precesq; Deum.
Munera quæ Christus cœlesti missus ab arce,
Omnia pro nobis gescit in orbe Deus.
Hostibus à saeuis dura nos morte redemit,
Peccato, letho, tartareoq; cane.
Ad patris claro residens nunc æthere dextram,
Hostes quos contra nos iuuat atq; tegit.
Aeterni mentem docuit nos patris, & orans
Pro nobis patrem vota precesq; facit.
Post etiam sanctum pro nobis se obtulit agnum,
In ligno pendens victima grata Deo.
Est semel oblatus pro nobis victima Christus,
In ligno soluens debita λύτρα patri.